

en over de grens voor de jaarlijkse bedevaart met de leden van de Trabant Club Nederland. Want al kun je hem geen diep religieus mens noemen, eens per jaar laat de besnorde autoleliehebber alles uit handen vallen om op pelgrimstocht te gaan. Niet naar een of andere huiltende Madonna of gezinsafgeerde heilige, maar naar het Oost-Duitse Zwickau, bakermat van wellicht de meest beschrijpte – en volgens sommigen tevens meest belabberde – personenauto ooit.

KOFFERBAKVERWARMING

Op zijn 16de kocht hij zijn eerste, vóór hij zijn rijbewijs had. Die passie groeide uit tot een wagenpark van dertig exemplaren en een loods met onderdelen voor nog eens vijftig karretjes. "Niemand in Nederland heeft zo'n grote verzameling als ik," klopt hij zich op de boest. "Vooral na de val van de Muur ging het snel. Na veertig jaar 'verplicht' rondrijden in die dingen wilde geen Oost-Duitsler meer in zo'n hoestbui op wielen gezeten worden. Halverwege de jaren negentig kon je ze letterlijk voor een knieje bier opkopen.

Twee, drie keer per jaar ging ik op strooptocht naar auto's en onderdelen. Maar toen de Duitse regering met een regeling kwam waarbij Trabant-waaiters hun wagen konden verliezen voor ongeveer zo'n 250 miljoen, werden ze steeds schaarser. In dauidere van de 3 miljoen Trabantes die tussen 1960 en 1990 zijn geproduceerd, zijn er nu misschien nog 20.000 rond. In Nederland staan er zo'n 650 op kenteken. Maar eenzelfde aantal stalen karretjes staat te koop."

In Tsjecho, Slowakije en Hongarije vind je met een beetje pech, ook nu nog wel een goed exemplaar. Maar ook daar zijn de prijzen voor onderdelen onhoogerzamen. Voor een 'storieer' – het logo in de grill – betaal je tussen de 300 en 600 euro. Vrienden gromog geld die prijsstelling niet voor de auto zelf. Rijk zal er welgas niet van worden, als ik mijn wagenpark ooit zou willen verkopen. Een piekfijn opgekaapt Trabantje uit

Trabantje huren? Voor Oost-Duitsen kost een ritje twintig bij Duitse...

1964 is zo'n 2000 euro waard. Net zo veel als hij hier ooit nieuw kostte. Een Trabant is geen handelsvoerp zoek andere oldtimers. Deze dingen kosten alleen maar geld."

Regelmatig zijn Erienne's ontdekkertjes dan ook lijdend voorwerp van lussue opmerkingen. "Trabantje op de hie kent ze allemaal. Walrom heeft een Trabant koffie-kofferverwarming." Dan krijg je goeg knude handen bij het duwen. Hoe kon je de waarde van een Trabant vaststellen? Door de tank vol te gooien met een andere klassieker; hoe noem je een Trabant op een heuvel? Een wonder!

"Ach, het is maar praten," laat Erienne de grappen van zich af glijden. "Ik vind hem wel leuk. De blauwe roofwiel die ongeveer twee uitlaat als je 'm opstart bij een koude motor. De gear en het gearbed van de tweetaktmotor die je alleen bij brommers tegenkomt. De versnelling als van een blik. Het is een wagen met een knipooeg. Je houdt ervan of niet. Maar vergis je niet, de oldtimer is verdomde functioneel. En haxel! Zeker als je 'm vergelijkt met andere auto's uit die prijsklasse van toen, zoals de Eend en de Siever. Bovendien is het een geweldige manier om contact te maken. Niets maakt de tongen zo los als een Trabant."

DDR-GESCHUTSKOEFEL

Raakt hij dan nooit uitgepraat over zijn rokerige holdes? Nee. De Trabantman sleutelt al zo lang dat hij af en toe een nieuwe uitdaging zoekt. Zo heeft hij een Engelse uitvoering gemaakt waarbij het stuur aan de 'verkeerde' kant zit, en een cabrio met dikke velgen en een open achterbak. Een andere gave creatie: een omgebouwde Trabant Eibbel. Ooit het boegbeeld van de Oost-Duitse

pressople, die ermee langs het IJzeren Gordijn patrouilleerde, nu een vette bak met vleugeldouzen en een dikke geluidsisolatie.

De oude geschutskoepel heeft plaatsgemaakt voor een koffierbak waar je met gemak drie volwassen kerels in kwijt kunt. Lachen locht!

In een poging zijn passie op anderen over te brengen, heeft hij onlangs 's lands eerste Trabant-verhuurbedrijf opgericht, zo vermeld hij. Hij zette rond zijn woonplaats Dordrecht drie pittoreske routes uit: één door de Dordtse binnenstad, één die door de Biesbosch slingeren en één die tot aan de molens bij Kinderdijk loopt. Behalve aan liefhebbers die zo'n Trabantje willen doen, verhuurt Erienne de fokesnje wagens ook aan bruiloften, dagjesmensen of bedrijven.

Voor hij klanten de weg opstuurde, krijgen ze eerst een korte tilling. "Een Trabant is toch een wat aparte wagen. Niet te vergelijken met een moderne middenklasse. Onlangs werd ik gebeld door klanten die het grootlicht hadden aangezet en het niet meer uit wisten te zetten. Daarvoor moet je de richting-aanzwijzer naar je toe trekken. Twee keer, anders reageert je niet. Om die onzekerheden bij de leek weg te nemen, is elke wagen uitgerust met een uitgebreide instructiekaart."

Rang dat klanten zijn geliefde autootjes in de peuk rijden, is bij niet. "Trabantjes roesten of deuken niet. Met dank aan de carrosserie van Duroplast, een ijzersterke mix van fenolhars en katoenzvezel, die onder hoge druk en warmte zijn samengeperst. Je kunt met gemak met elf man op het dak staan. Verder ligt mijn 20 meter lange loods rijkvol onderdelen, dus een afgeden spiegel is snel vervangen." ■

